

PLACIAJAME PASAULYJE

POPIEZIAUS VIZITAS AFRIKOJE

PASIRUOŠTA JI SUTIKTI

KAMPALA. Šį ketvirtadienį liepos 31 d. popiežius Paulius VI lankysis Centro Afrikos UGANDOS valstybės sostinėje Kampaloje. Tai pirmas Šv. Tėvo vizitas Afrikai. Visa sostinė yra gražiai pasipuošusi jį sutikti. Gaiivėse iš bambuko padaryti garbės vartai, kur plevesuoja vėliavos ir sutikimo šūkliai.

Kelias tarp aerodromo Entebe (33 kilometrai) ir sostinės Kampala irgi papuoštas

Ugandos ir Vatikano iškeltom vėliavom.

Šiomis dienomis Kampaloje vyko Afrikos Vyskupų pasitarimas. Dalyvavo 7 kardinolai, 22 arkivyskupai ir dešimtys vyskupų. Jie svarstė kunigų trūkumą, pašaukimus į misionierius ir afrikietiškos liturgijos įvedimą.

POPIEŽIUS BANDO SUTAIKINTI AFRIKIEČIUS

Šv. Tėvas, bandydamas sutaiškinti bekaraujančias Nige-

rijos ir Biafra šalis, paskelbė atsisaukimą į jas ir tų kraštų Vyriausybės. Taip pat pasiuntė katalikų «Caritas» Internationalis sekretorių prelatą Carl Bayer į Biafros sostinę Lagos.

Biafros šefas gen. Odumegwa pasiūlė Nigerijos Vyriausybei, laike popiežiaus vizito sudaryti trijų dienų paliaubas... Geru ženklų Lagos mieste laikoma žymaus lyderio Ant. Anahoro paskyrimą delegacijos pirmininku, kuri vyks Ugandon sveikinti popiežiaus.

AR BUS VĒL KARAS TARP IZRAELIO IR ARABŲ?

TEL-AVIV. Nuolatiniai artillerijos ir lėktuvų bombardavimai tiek Izraelio, tiek arabų kraštų vis stiprėja. Vykdomi įvairūs terorizmo aktai, įsiveržimai į svetimą teritoriją. Tai pridaro milžiniškų nuostolių ir pražudo daug karių ir civilių.

Sekmadienį žuvo nuo Izraelio artilerijos sviedinio skelvdros Jungtinių Tautų stebėtojas švedų majoras Plane, Veltui stengėsi Egipto gydytojai išgelbėti jo gyvybę. Jis mirė

Jungtinių Tautų generalinis sekretorius U Thant pradeda viešai svarstyti tų stebėtojų atšaukimo klausimą. Jie yra pavojuje prarasti gyvybę, ir vistiek jų neklauso nei Izraelio, nei arabų kraštų vyriausybės, kai įspėja dėl paliaubų pažeidimo.

Atrodo, jog tik įsikišdamos 4 didžiosios valstybės begalė tų išgelbėti Izraelį ir Arabų

valstybes nuo naujo, atviro karo.

TAIKA IR NIKSONO KELIONĖ P. AZIJOJE

MANILA. Prezidentas Niksonas, po iš mėnulio grįžusių astronautų sutikimo, lankėsi įvairiose Pietų Azijos valstybėse.

Buvo Filipinuose. Šios salos anksčiau yra buvusios JAV-bių protektorate, o dar anksčiau ispanų kolonija. Jų sostinėje Maniloje prezidentas Niksonas pareiškė:

— Jei galima lėkti erdvėse ieškant naujų naujų pasaulių, tai tuo labiau galima keliauti Žemėje, siekiant sukurti naują pasaulį. Atvykstu į Aziją, siekdamas prisidėti taiką palaikyti».

Tačiau kairiosios Filipinų grupės ir studentai suruošė prieš Niksoną manifestacijas.

Iš visų lankytojų šalių bene šilčiausiai Niksoną priėmė Indonezijos sostinės Jakarta gy-

ventojai. Jie prieš keletą metų vos tik išsigelbėjo nuo komunistų partijos užviešpatavimo savo krašte.

Niksonas tarėsi su Indonezijos prezidentu SUHARTO apie 45 minutes. Tuo tarpu Rogers, jo Valstybės departamento sekretorius, tarėsi su Indonezijos Užsienio Reikalų ministru Adam Malik.

Atvykusį prezidentą Niksoną Jakartos gyventojai sutiko su vėliavom, šūkliais, sveikinimais. Net porą kartų prezidentas Niksonas buvo minių apsuptas ir asmeniškai jų sveikinamas. Indonezija tikisi daug pagalbos iš JAV-bių.

TREJOPOS PRIEMONĖS TAIKAI PALAIKYTI

BANGKOKAS. Pirmadienį Niksonas su savo palydovais atvyko į Tailandijos sostinę Bangkoką. Čia jį pasitiko karalius Bhumibo su karaliene Sirikit ir miesto burmistras admirolas Chalit Kulkmthorn.

Pasisveikindamas Niksonas pareiškė:

— Sutartys tarp JAV-bių ir Tailandijos nėra kokie be-reikšmiai popieriai. Mes garantuojame šios šalies gynimą nuo bet kurio išorės ir vidaus pavojaus. Ir tai darome todėl kad mes ir Pietų Azijos kraštai turime labai svarbią rolę taikai ir gerovei išlaikyti šioje srityje.

Tačiau JAV-bės pradeda tuose kraštuose naują politiką: jos vis labiau remia tų kraštų tautinį ūkį ekonomiškai ir techniškai ir sieks, kad patys kraštai būtų atsakingi už savo šaungumą ir ateitį. Tačiau militarinės pagalbos nenutrauks, nors kiek ir sumažins savo karių skaičių.

Šituose kraštuose gana neramu. Čia pat milžiniškoji komunistinė Kinija. Tailandija yra kaimynė komunistinio Šiaurės Vietnamo, ir joje stiprėja komunistiniai partizanai. Jie Niksono vizito metu užpuolė vieną amerikiečių militarinę bazę, nužudydami vieną amerikiečių karininką.

TAIKA AR NUALINIMO KARAS?

Egipto diktatorius prezidentas Nasseris ką tik įvykusiame Arabų Socialistų Sąjungos kongrese pasakė svarbią kalbą. Ji laimėjo jam daug simpatijų ir vėl sustiprino jo autoritetą Egipte ir kituose arabų kraštuose.

SKELBIA NUALINIMO KARĄ.

Toje kalboje jis paskelbė, kad Egiptas vesias prieš Izraelį nualinimo karą: vis pulsiąs jį karius, vis bombarduosiąs, vis naikinsiąs Izraelio įtvirtinimus, įrengimus, fabrikus. Teroristai pasiekia bet kurią Izraelio vietą. Egiptas pasiryžęs sudėti bet kurias aukas, kad tik išvartytų Izraelio kariuomenę iš užimtųjų sričių.

Be to, Nasseris ragino Siriją, Jordaniją ir Iraką sudaryti vieną frontą prieš Izraelį, vadovaujant Suvienytai Arabų Respublikai, ir mobilizuoti visas savo pajėgas šiai kovai.

Ir iš tikro, daug žalos žydams padaro tie nuolatiniai teroristiniai arabų partizanų aktai, nuolatiniai artilerijos šaudymai per Suezio kanalą. Izraelis turėjo pastatyti net antrą savo diviziją Suezio kanalo srityje. Ir labai daug šaudmenų išekvoja Izraelis gindamas ar atsikeršindamas.

TAIKOS SIEKIA PSICHOLOGINIŲ KARŲ.

Tuo tarpu žydai gi veda psichologinį karą net keliais frontais prieš arabų valstybių Vyriausybės. Pirmiausia jie varo judrią prekylą tarp jų užimtosios Pajordanės ir

Lietuviu Seimos ir Švietimo Metai

Jordanijos, Kasdien per Jordanijos tiltą išvežami dideli maisto ir daržovių kiekiai į Jordanijos sostinę Amaną. Ir ta prekyba niekada nebuvo tokia didelė, kaip dabar. Tai labai palankiai žydams nuteikia anų šalių gyventojos: būtų galima su žydais sugyventi, būtų galima, turint Pajordanės autonomiją, ją palikti Izraelio valstybėje. Ir dabar ten viską tvarko tik arabų policija ir valdininkai!

Atrodo, kad Jordanas ir Egiptas sutiktų faktiškai pripažinti Izraelio valstybę visiems laikams. Tačiau šios dvi valstybės, kaip ir kiti arabų kraštai nenori pripažinti žydų laivams teisės laisvai plaukioti Raudonojoje Jūroje ir Suezio kanale bei atiduoti Jeruzalės miestą Izraelio valdžiai.

Žydai nenori tikėti vien pažadais. Juk jau anksčiau arba buvo tai pažadėję žydams o tačiau sustiprėję pažadų ne bevykdė.

Todėl Izraelis veda kitą psichologinį karą: įtikinti Vakarų valstybių vyriausybės, kad būtina reikia nesulaužomų garantijų, kad arabai laikysis sutarčių. O garantijos sudaromos tuo, kad, Izraeliui atiraukus savo kariuomenę iš užimtųjų sričių, Sinajaus pusiasalis padaromas demilitarizuota zona, Pajordanė kur didelė dauguma gyventojų yra arabai, autonominė sritimi, Jeruzalės senamiestis su arabų gyventojais ir mahometonų šventovėmis gauna regionalinę valdžią, tačiau priklausomą nuo centrinės Jeruzalės ir Izraelio valdžios.

KAS LAIMĖS?

Atrodo, kad tokiu keliu siekia taikos atstatymo tarp Izraelio ir Arabų kraštų ir 4 didžiosios valstybės JAV, Anglija, Prancūzija ir Sov. Rusija. Dar neaišku, kas laimės: ginklų ir teroro karas, ar psichologinis įtikinamasis karas?

Jeigu Nasseris mano nualinti Izraelį ir priversti nusileisti, tai Izraelis nesnaus ir vis keršys. Tai nualins taip pat ir Arabų šalis ir sukele gyventojuose didelį nepasitenkinimą?

Jei Izraelis per ilgesnį laiką nieko nelaimėtų savo vadamuoju psichologiniu karu, tai gali vieną kartą priegeros progos, pavyzdžiui, kai arabų globėja Sovietų Rusija bus kuo ypatingai užsiėmusi ar kai arabai visai nesitikės, vėl pravesti kitą septinių dienų karą. Tada Arabų Vyriausybės gal nebeturėtų kitos išeities, kaip sutikti, kad ir su dar sunkesnėmis taikos sąlygomis. Tačiau sunku nuspėti, kas galų gale laimės, arabai ar žydai...

Iš viso to išeina, kad nėra tvarkos, mosc panie

Vienas Š. Amerikon atvykęs ir ten kurį laiką pagyvenęs tautietis rašė draugui laišką į Vokietiją. Tarp kitko jis taip pasisakė: "Rašau apie Ameriką tik tai, ką čia matau gera. O to yra labai daug. Apie blogybes nerašau, nes šlamšto netrūksta nė Vokietijoje".

Tokio nusistatymo reikia laikytis žmonėms ir laikraščiams rašant ko nors ir apie LIETUVĄ. Reikia aprašyti, ką lietuviai savo tėvynėje gero turi, ką gero sukuria, kuo jie tikrai džiaugiasi. Nereikėtų rašyti apie "šlamštą Lietuvoje", nes jo netrūksta ne tik Brazilijoje, bet nė toje pagarbintoje Šiaurės Amerikoje.

Bet kodėl Mūsų Lietuva ir kiti lietuviški laikraščiai vis neiškenčia laiks nuo laiko neparasę apie trūkumus Lietuvoje? Taip ir skaitome, tai tas, tai kas kita tenai negerai. Tai, bent ML redakcija, daro štai kodėl:

Lietuvos komunistų partija, be abejo verčiama savo okupanto rusų, visą laiką tik giriasi ir giriasi užsienio spaudoje, kad tik marksizmas atnešęs Lietuvai ir kitiems kraštams gerovę, pažangą, kaip jų žmonės esą patenkinti ir nieko kito nebeporj. Tuo tarpu tiek iš užsienių Lietuvoje, tiek ir patys Lietuvos laikraštiniškai pastebi didelių negerovių, kurias slepia nuo užsienio lietuvių. Todėl talpindami tu negerovių apasymus mes norime tik parodyti ir antrąją medalio pusę t. y. kad ir komunistiniame rojuje ne viskas auksas, ką jie vadina auksu; kad yra labai nepatenkintų žmonių, kad tie trūkumai kyla ne iš žmonių blogos valios, bet iš paties komunistinio santvarkos.

Šitame ML numeryje talpiname iš pačios komunistinės Lietuvos laikraščio "PERGALĖ" 1969 Nr. 3 paimtą korespondenciją, kuri ir parodo komunistinės tvarkos nesąmones.

AUGA NEPATENKINIMAS CENTRALIZACIJA

Kaip «Pergalės» korespondentas sako centralizacijos vaisius Lietuvoje:

J. Sadūnas pasakoja, kai jis su draugu aplankę Vievio paėzerėje seną sodybėlę ir joje

aplenkėjęs senelį Kalinauską, kuris buvo turėjęs 14 ha žemės. Dialogas su tuo senioku:

Senis ilgai nutilo. Paskui, piktai patraukęs nosimi, vėl pradėjo:

— Dabar pas mus tarybinis

ūkis. Gyvenimas! Visur mašinos, šokiai, dainos, kina. Bet aš nesikišu į tą gyvenimą.

— Kodėl gi, tėvuk?

— Negaliu. Nervai neišlaiko, bežiūrint, kaip jie dirba. Keliasi aštuontą, kol išsikrapšto į laukus — žiūrėk, jau ir devinta. Šen bakst, ten bakst o jau ir pietūs. Slevyzgos, ka karinių laidymas... Po to dar pabaksnojo ir — namučio. Ar gi taip aš dirbau? Kiekvieną varpą nuo lauko aurinkdavau. Arba mašinos... Pilna jų! Bet — kur dirbo, ten pametė. O jei ir suvežė katras į kiemą, tai numetė patvorin ir išpaliko. Dangum apklojo, lietuviškai išėjo. Šitokį turta!... Nejaugi sunku kokią nors pašūraitę sukalti?

Jis piktai nusispioję ir užsimojęs rėžė kirviu per storą atksnio žagara.

— Taip, trūkumų ir netvarkos dar pasitaiko, — įkišau ir aš savo dvylekį.

— Che, pasitaiko!... Perdaug jau dažnai pasitaiko. O dar Ameriką norime aplenkti.

Po tokio kategoriško pareiškimų kalba savaimė nutrūko (Tuo tarpu parvyko automobilio senioko sūnus, Simno parodomosios ūkio direktorius. Dialoge jau dalyvauja ir direktorius).

"Tėvukas išmetęs taurelę, išraudęs ir patenkintas klausėsi mūsų kalbos, retkarčiais ir pats šį tą pridurdamas. Tačiau, išmetęs antrąją, vėl įsi kando savo giesmelę; girdi, netvarka, mašinos rūdija... Tin giniai, negali joms kokios pašūraitės sukalti..."

— O žinai ką, tėve, labai nekaltink direktoriaus, — sako sūnus. — Žinok, kad jis

negali statyti jokios pašūraitės. Ne-ga-li, supratai?

— Kaip tai negali? — nu-stebe senis. — Tingi, dyk-duonis!

— Ne tingi, o negali! Jis pirma turi šią statybą užplauoti, gauti medžiagų limitus, jam turi būti paskirti finansai.

— Tfu, po šimts kalakutų! Ir pas tave tokia tvarka?

— Ir pas mane... Tik aš ne žiūrėjau į visa tai. Ėmiau ir ir pastačiau lentinį garažą. Ši feriu apdengiau. Pačia brangiausią techniką po stogu pakišau, keturis grūdinius ir du siloso kombainus. Ir pirmąjį papeikimą gavau.

— Ir už ką?

— Už finansinės drausmės laužymą.

— Betgi tu finansu tu į kišėnė neįsidėjai? — sušuko tėvas. — Žiūrėk tu man — papeikimą? O nesigyrė iki šiol...

— Galiu pasigirti, kad užpernai dar vieną papeikimą man įrėžė, — nejuokiai pasijutęs, tarė sūnus. Š kart minis terija Už tai, kad savo nuožūra Merglaukio skyriuje pastatėme oriesatą tarp dviejų tipinių kiaulidžių, rengėme pašarų sandėlius virtuvę, dušus darbininkam Ministerija man papeikimą, o kiaulų šėrėja Žukienė siekė net ranką pabučiuoti. Tai va, kaip išeina.

— Antrą papeikimą! — net pašoko nuo stalo senis — Juk jie tave taip iš darbo išmesti gali!

— Neišmes, — nuramino jį sūnus. — Visi drąsesni direktoriai taip daro. Ir visi tai žino. Ir pačioj ministerijoj man patarė nusiraminti; sako — po 3 mėnesių tą papeikimą nuimsim. O rajono valdžia už

tai net pagyrė...

— Ir vis dėlto, — neiškenčiau neįsikūšęs, — kaipgi paaiškinti tokius kuriozus?

— O bala ten žino, — skėstelėjo rankas direktorius. — Aplamai tariant, centralizuotas valdymas, planinis lėšų ir medžiagų paskirstymas.

— Na, o pelnas? Juk vienas ūkis duoda pelno mažiau, kitas daugiau...

— Čia ir yra šuo pakastas. Remiantis Kovo plenumo nutarimais, pelnas turi likti ūkyje — jo gerovei kelti. O tuo tarpu pernai mums nurėžė 77 tūkstančius iš pelno lėšų, ir baigtas kriukis. Šit, mums verkiant reikia administracinio pastato, kurį planuojame aštuntus metus iš eilės. Štai ir šiandien šuo reikalas buvau Vilniuje. Žemės ūkio ministerijoje pareiškė trumpai ir aiškiai: nėra pinigų, nėra limitų medžiagoms, lauk, dairykis rajone... O kiekgi galima laukti? Kiekgi galima tempti už skverną įsikibusius silpnus kaimynus?

— O jeigu imtume gilintis į priežastis? — neatstojau.

— E, tai tigi kalba, — nekantriai mostelėjo ranka ir pasistengė šnektą pasukti kita linkme.

Senasis šeimininkas, idėmiai klausęs sūnaus išvedžiojimų, nutilo ir pagaliau ėmė knapsėti nosimi.

— Iš viso to išeina, kad nėra tvarkos, mosc panie! — kategoriškai užbaigė diskusiją ir, ūnai pakilęs nuo stalo, nuėjo gulti.

(Toliau — kada reikia užsi merkti ir kada atsimerkti).

Kontra-Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsiasi)

Norėjau greičiau atsikratyti tuo popiergaliu ir, prisipažinsiu, patarnauti Anei. Pirma pasitaikiusia proga per vilkelį suradau Anės dėdę ir sustojau ties jo akimis. Jis priėjo prie langelio. Išaiškines patylomis, kad turi giminę Anę, aš jam atidaviau laiškėlį, pasakęs, kad jis parašytų atsakymą prieš sargybai pasikeičiant. Vėliau gavau iš jo degtukų dėžutę:

— Taip patogiaus... jis pasakė.

— Anė jau laukė įprastoje vietoje. Buvo ne paprastai meili, pasiūlė drauge pavalgyti toje pat valgyklėlėje.

— Ten taip jauku, be to, buvo mūsų pirmas susitikimas, atmeni Pranai?

Valgykloje buvo kažkokia pora nelietuvių — jaunuolis ir mergaitė. Anė pasirinko stalą ir kėdę veidu į juos, man teko kėdė nugara į tą porą. Kol laukėm užsakyto valgio, Anė nuėjo rankų nusiplauti. Išgirdęs jos žingsnius grįžtant, aš atsiskukau. Per vėlai pažiūrėjau ir nebuvau tikras, bet man pasirodė, kad mergaitė prie staliuko, ties kambarėliu, kuriame lankėsi Anė, turėjo degtukų dėžutę, kurią idėjo į savo rankinuką. Anė gi, sugrįžus prie stalo, išsiėmė iš savo rankinuko ploną popierių — laišką nuo savo dėdės ir skaitydama sako:

— Svarbiausia, kad jis sveikas ir nenusime na. Jo giminės labai apsidžiaugs, ir aš džiaugiuos tavo draugiškumu.

— Kur padėjai dėžutę? — neiškenčiau ne-

paklausęs. Jos žvilgsnis parodė nusistebėjimą, bet ji atsakė:

— O, aš atsargi, sudraskiau ir numečiau.

Tuo tarpu anoji pora užsimokėjo ir išėjo.

Ir mes išėjome į kiną. Anė mažai kreipė dėmesio į paveikslą, jos dėmesys buvau aš — spaudė ranką, glaudėsi. Iš kino ją išvedėjau Laisvės Alėja, bet vėliau ji greitai atsisveikino, sakydama gyvenanti su broliu ir, jei aš noriu jį pažinti, ji supažindins vėliau.

Keletą dienų mes susitikdavome įprastomis valandomis, ir vėl ji padavė man porą laiškų, Kai aš paprasčiau paaiškinti, pasakė, kad tai esą nuo kitos motinos jos sūnui, negi aš atsisakysias?

Neatsisakiau ir gavau atgal vėl degtukų dėžutę. Popiet pasisveikines su ja pamačiau netoliese jauną, kokių 23 metų vyrą, kuris apsižvalgęs priėjo.

— Tai mano brolis Vladas, — supažindino Anė. Visi trys nuėjome į valgyklą. Vladas padarė man gerą įspūdį. Užkandus. Vladas už viską sumokėjo. Anė atsisveikino pasakusi.

— Noriu duoti jums proga išsikabėti, susidraugauti, bet aš tave, Pranai, noriu matyti rytoj, žiūrėk, nepamiršk manęs — ir meiliai šypstelėjo.

DAUG PINIGO

— Vladas pasiūlė nueiti į kitą restoraną, kur galima išgerti. Nuėjome. Nuo alaus neatsisakiau. Vladas pradėjo nuo to, kad sesuo daug gero jam pasakojo apie mane. Jis džiaugėsi mūsų draugyste, paskiau aiškino, kad pradėjus nuo drau-

giškumo negalima taip toliau palikti. Tai būtų panašu į norą mane išnaudoti. Pasiūlė jis su man draugauti ir palaikyti pastovius ryšius. Vė ėmė kalbėti apie savo seserį. Esą ji visą dieną tik kalbanti apie «savo» Pranutį. Jis pats dabar pamatęs, jog jauna mergaitė neperdėjo, apie man ne kalbėdama, todėl jis ir siūlo savo draugystę. Jis labai gerai supranta, kad su mano alga toli nenuėsi, taigi reikėtų pasirūpinti pasiruošti ateitį. Jis siūlo nuolat nį atlyginimą penkis simtus markių mėnesiui. Mane net prakaitas išpylė, maniau, sapnuoju.

— Už ką? Kas man tai mokės?

Vladas ramiai atsakė.

— Nesijaudink. Iš karto tai gal ir daug atrodo, tačiau pagalvok apie ateitį ir Anę. Kas mokės? Yra turtuolių, kurie atjaučia mus, ir jie nuo to nenuskurs. O kuo tu rizikuoji? Juk matei kaip yra lengva pasikeisti dėžutėmis. Anei irgi nieko nesakyk, ji nieko nežino apie tai. Su ja susitiki-nėsi kaip ir iki šiol, o voka kas mėnesį gausi iš manęs. Čia štai voke pirmieji 500.

— Pažiūrėjau į baltą voka, bet dar nedrįsau imti. Vladas davė man kiek laiko pagalvoti ir vėl kalbėjo. Ar jo kalba ar suma mane suviliojo, bet aš drebančia ranka, akis nukreipęs į šoną, raudonuodamas iš gėdos, paėmiau nuo stalo voka...

Vladas, be abejo, matė mano padėtį, bet ne rodė to, o drąsino mane;

— Negailėk buržujų — jie ne iš paskutinių tai duoda. Žiūrėk savo interesus. Po kiek laiko galėsi pirkti ūkį, sukursi šeimą.

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBĖS Atskiuro numer. išleidimas N Cr. \$ 75,00. Paskiuro Nr. Kaina Cr. \$ 30
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo aužiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Keli Pagrindiniai Supratimai

Kiekviena organizacija nori gerai gyvuoti ir veikti. Atsitinka, kad kartais ir su gerais norais nesiseka ir organizacija smunka, nyksta, bent nieku įdomesniu ar naudingesniu nebesipasireiškia. Būreiliai lietuvių veikėjų ir įvairių organizacijų narių ilgą laiką nagrinėjo, tarėsi, kodėl vienos organizacijos klesti, kitos tik skursta. Jų pasitarimų vaisiais dalijamės su savo skaitytojais.

Dirbant organizacijose svarbu išsiaiškinti kelis dalykus kad darbas nesitrukdytų ir neatsirastų nereikalingų nesusi-pratimų.

Svarbiausia šiuo atveju būtų VADOVO (pirmininko) IR PASEKĖJŲ problema. Būtų naivu galvoti, kad visi grupės nariai yra vadovai, arba grupė gali veikti be vadovo.

Uždaviniams besikeičiant, keičiasi ir vadovai bei pasekėjai, tik svarbu susitarti, ko laukiama iš vadovo ir kokios pasekėjų (narių) pareigos.

Reikia gana aiškiai nustatyti, kiek teisių ir sprendimų galios pripažįstama vadovui ar ypatingiems reikalams skiriami atskiri vadovai; ar vietoje vieno yra keli (ir maža komisija išsirenka savo pirmininką!). Visa tai turi būti pačių žmonių nutarta ir priimta. Arba tai yra iš anksto numatyta organizacijos santvarkoje, įstatuose, statute.

Kadaise buvo galvojama, kad vadovauti turi būti žmogui igimta. Tačiau ta nuomonė pasikeitė, nes įrodyta, kad VADOVAUTI GALIMA IŠMOKTI. Mokytojais yra tėvai, mokyklos, bendradarbiai, viršininkai; kolegijos, knygos, organizacijos. Iš jų semiamasi TECHNISKŲ ŽINIŲ ir DRAUSMINGUMO, o jei dar prisideda ir įgimti gabumai — tuo geriau.

VADOV VIMO PAVOJAI

Būdami žmonės, vadovai turi silpnybių, ir daro klaidų. Štai keletas pavyzdžių:

Atsitinka, kad pirmininkas asmeniškai nepakenčia ko nors savo grupėje ir nenurimsta neapsidirbęs su juo.

Atsitinka, kad jis tariamai padeda savo grupei išspręsti kokią nors problemą (prie ko jis visuomet visa širdimi tu rėtų prisidėti), o tuo tarpu jau pats viską išsprendė. Pasitaikius patogiam momentui JIS GUDRIAI IKIŠA SAVO SPRENDIMĄ, kurs sumišime praėina.

Teisybė, nors toks manevras kartais paskubina reikalingą bet jo vykdymas ilgai užtrunka, nariai, sąmoningai ar nesąmoningai priešindamiesi užmestam sprendimui, nesijaučia tikrai atsakingi už jį ir įpareigoti jį vykdyti.

Yra atvejų, kada PIRMININKAS STENGIASI BŪTINAI IŠSILAIKYTI SAVO VIETOJE KUO ILGIAUSIAI. Jis, gal būt, padėjo savo grupei steigtis, bręsti, pamėgo ją ir savo darbą, ir sunkiai pergyvena, kad, subrendusi grupė jo ne taip reikalinga. Lygiai kaip suaugusių vaikų tėvai, jis vis kokiais nors būdais bando «valdyti». Tuo tarpu pasitraukęs iš pirmininko pareigų ir pasidairęs, jis galėtų rasti sau nemažą kūrybinio darbo toje pačioje grupėje arba kitur, tuo praturtinamas pats save ir pasitarnaudamas kitiems savo patyrimu.

Sekantį kartą pažiūrėsime, kaip veikia išmintingas pirmininkas, vadovas.

A. Saulaitis

Žemės reforma

PETRAS PAKALNIS

Kai komunistai užimdavo lindavo ją tiems, kurie tą žemę kokį nors Pietų Vietnamo kaimą ar miestelį, jie tuojuo jie ragindavo jaunimą stoti į atimdavo ponų žemę ir išdalinavo komunistų kariuomenę ir gin-

ti ką tik gautą žemę nuo kapitalistų. Tokiu būdu komunistai pasiekdavo du tikslus; įgydavo simpatijų nuomininkų tarpe ir sustiprindavo savo kariuomenę naujais savanoriais.

Matydamas komunistų propagandos vaisius, Pietų Vietnamo prezidentas Diem 1956 m. išleido įstatymą, kuriuo su teikė nuomininkams teisę pirkti ti ponų žemę. Bet nuomininkai buvo labai neturtingi, nes kasmet turėdavo atiduoti ponams nuo 25 iki 50% viso derlėsus. Taip pat numirė tas Diem įstatymas, nepalikdamas krašte jokio pėdsako

Praėjus 10 metų prezidentas Johnson vėl iškėlė žemės reformos reikalą Honolulu konferencijoje. Pietų Vietnamo vyriausybė prižadėjo tą klausimą svarstyti, bet praktiškai ir konkrečiai nieko nepadare. Tuokart amerikiečiai paspaudė Pietų Vietnamo prezidentą Thieu, kad jis to klausimo neatidėliotų, nes žemės reforma yra gyvybinis plačių masių reikalas. Prezidentas Thieu pavedė tą problemą studijuoti žemės ūkio ministeriui, kuris baigė ekonomijos mokslus viename JAV universitete.

Apsvarstęs žemės reformos klausimą iš visų pusių, ministeris pateikė kabinetui įstatymo įstatymo projektą, labai panašų į komunistų. Trumpai drūtai, naujuoju įstatymu numatomą išpirkti ponų žemes ir atiduoti jas nuomininkams dykai. Pietų Vietnamo valdžia atlygintų seniems žemės savininkams pinigais ir valdžios paskolos lėšomis, išperkama per 8 metus. Tuo tikslu Pietų Vietnamo vyriausybė nori išleisti 400 milijonų dolerių. JAV sutiko padengti 10% visų išlaidų. Nors įstatyme pasakyta, kad kiekvienas nuomininkas gali gauti iki 75 akrų žemės, bet žemės ūkio ministeris numato, kad nuomininkų dauguma gaus po 4 akrus. Bet to jiems ir užteks, Pietų Vietnamo žemė yra labai derlinga, o nauja ryžių veislė, surasta Filipinuose, yra labai našė. Pietų Vietnamo vyriausybė numato, kad, pravedus tą žemės reformą, 800.000 nuomininkų taps žemės savininkais. Naujasis žemės reformos įstatymas pripažįsta net komunistų pravestą žemės reformą, ir žada atlyginti seniems žemės savininkams.

Tas prezidento Thieu gestas susilaukė krašte daug simpatijų, ir valdžios bei amerikiečių spaustuvės spausdina šimtus tūkstančių įstatymo kopijų ir dalina jas nuomininkams. Daug įstatymo kopijų buvo išmesta iš lėktuvų ir komunistų užimtose vietovėse. Dabar Pietų Vietnamo kareiviai žinos už ką jie kariauja.

Pats Vietnamo karas šiomis dienomis gerokai aprimo. Paskutinėmis savaitėmis komunistai atitraukė iš Pietų Vietnamo tris pulkus (apie 7.500 vyrų) ir amerikiečiai nežino, ką tai galėtų reikšti: ar ko-

Iš Savitarpio Pagalbos Tarnybos Veiklos

Bendruomenės Savitarpio Paramos Tarnyba vis labiau išsijudina.

Be anksčiau šelpiamųjų šeimų (6), Ji pradėjo šeipti dvi naujas šeimas — Perdizes ir Mauá rajonuose. Pagelbėjo joms rūbais, baltiniais (po pakietą) ir pinigais (50 ncr.).

REIKALINGAS VEŽIMĖLIS

Viena mergina (25 metų) turi vaikų paralyžių ir negali vaikščioti. Jai labai yra reikalingas vežimėlis su dviračio ratais, kad galėtų pati judėti. Gal kas tautiečių galėtų paaukoti jį? Tai būtų džiaugsmas vargšelei!

AUKOJA RŪBAIS IR

PINIGAIS

Neturtingiesiems tautiečiams pagelbėti aukojo (per I. Kutkienę) rūbais iš Vila Bela ir Vila Zelma. Adelė Misiūnienė, Marcelė Baltrūnienė, p.p. Kazlauskai, Ona Juzėnienė, Ona Strolienė, Julija Juzukevičienė, Ieva Kutkienė, Eva Pauložienė, p. Zakarevičienė, N. N., Marija Miciukevičius ir 1 ncr. Monika Jonavičiūtė.

Rūbų taip pat aukojo Šimonių šeima ir trys šeimos per Bajorinus iš São Caetano. Yra

munistų norą sumažinti karo veiksmus, kaip to pageidauja JAV, ar didelius kareivių nuostolius. Neseniai JAV krašto apsaugos ministeris pareiškė spaudos konferencijoje, kad kariuomenės perkėlimas iš Šiaurės Vietnamo į Pietų Vietnamą gerokai sumažėjo. Šiomis dienomis iš Pietų Vietnamo į JAV sugrįžo pirmieji iš 25.000 karių, kaip buvo patvarkęs Niksonas. Kai kas spėlioja, kad iki ateinančių metų pabaigos JAV galės atitraukti iš Pietų Vietnamo net 200.000 kareivių. Jų vietą užims gerai paruošti Pietų Vietnamo kareiviai. Deja, nei taikos nei karo paliaubų ženklų dar nesimato, ir amerikiečiai, praradę Vietnamo iki šiol 36.866 karių, dar yra priversti kariauti. Liepos mėnesį Pietų Vietnamo prezidentas Thieu pasiūlė komunistams susaukti konferenciją ir bendrai nusistatyti būsimųjų Pietų Vietnamo rinkimų tvarką. Bet komunistai jo pasiūlymą atmetė ir reikalauja, kad jis ir viešpate prezidentas atsistatydintų. Su tuo jie, žinoma nesutiks. Pietų Vietnamo vyriausybė valdo jau 84% viso krašto, o pravedusi pažadėtą žemės reformą dar tvirtė stovės ant kojų JAV karo vadovybė Pietų Vietnamo labai optimistiškai žiūri į ateitį, ir niekas nebema-no kad komunistai galėtų ten ginklu laimėti. Atitraukdamas 25.000 karių dabar ir prižadėjęs atitraukti daugiau kai leis aplinkybės, prezidentas Niksonas sumažino spaudimą, kad JAV tuojuo nutrauktų karą. Niksonas nori kad ir komunistai parodytų gerą valią.

Irdaugiau rūbais aukojusių, tačiau šiuo momentu neturime jų pavardžių.

Pinigais aukojo kun. J. Šeškevičius 10 ncr. per Joną Dimšą iš Mookos, po 10 ncr. Andrius Pupenis, Valė Narušienė, Dominikas Laucius, Jonas Dimša; po 5 ncr. Kazys Musnickas, Veronika Seniauskiėnė iš Vila Prudente, Stasys Ralickas iš Vila Mariana. Po 2 ncr. aukojo Ksavera Musnickienė, Paulina Musteikienė, Joana Musteikienė, Elzbieta Lešinskienė, Paulina Lešinskė Azevedo ir 1 ncr. Victor Sauka. Visiems aukotojams Tarnybos Valdyba nuoširdžiausiai dėkoja.

PIRMIEJI PROFESIONALAI

Jau pasižadėjo savitarpio pagalbą teikti ir pirmieji profesionalai. Pirmiausia tai gydytojas dr. Antanas SAULYS. Jis pažadėjo gydyti nemokamai neturtingus ir suvargusius lietuvių ligonius ir, kiek turės, duoti vaistų. Jis priima ligonius nuo 12 iki 14 val. ir nuo 19 iki 21 val. savo namuose, Rua dos Trilhos, 1576. Mooça; gi penktadieniais ir šeštadieniais nuo 20 iki 8 val. Santa Casa. Jis taip pat priima ligonius su IPI pažymėjimais ir greit internuoja.

Taip pat pažadėjo padėti neturtingiems dant ta dr. V. P. SAULYS pirmadieniais penktadieniais nuo 8,30 iki 12 val., o šeštadieniais nuo 13 iki 18 val. savo klinikoje, rua França Carvalho, 121, Mooça, arti Dr. V. Kudirkos Mokyklos rūmų. Jiems nuoširdus AČIŪ!

Turtėja ar ubagėja?

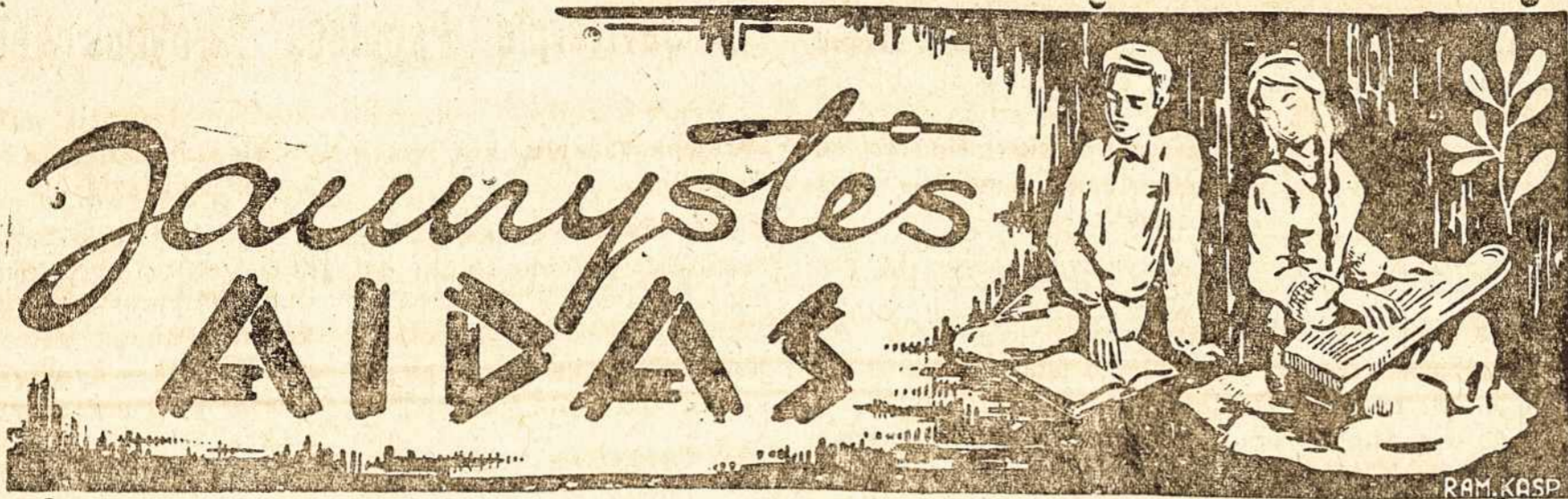
«KRAŠTAS TURTEJA TUOMET, KAI JO PREKIŲ IŠVEŽAMA DAUGIAU, NEGU ĮVEŽAMA... Tokią taisyklę paskelbė ne pirmo kurso studentas, snūstelėjęs ekonomijos paskaitoj, o vilniškės Mokslų akademijos ekonomistas Petras Stanikas, ginamas rusų pramonę Lietuvoj nuo lietuvių inžinierių-architektų Amerikoje išleisto metraščio pastabų.

Jeigu taip ir būtų, kaip tas Petras Stanikas paskelbė, tai turtingiausias kraštas būtų tas kurs liktu tuščias: išvežtų visas savo turimas gėrybes ir nieko neįsivežtų...

Iš tikrųjų nereikia būti nė mokyto ekonomistu, kad manytum, jog čia svarbu ne įvežamų ar išvežamų prekių kieki, o už jas mokamų bei gautamų pinigų suma, kuri priklauso ne tik nuo kiekio, bet ir nuo kainos.

Bet Dubasovo skelbiamose statistikose kaip tik to dalyko — kainų — ir nėra. Pirmą kartą Lietuvoj dabar gali šiek tiek vaidinti, kad jos vadovai (direktoriai) neva perka žaliavas, neva parduoda prekes,

(pabaiga 5 pusl.)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Garbės Sarašas

Lietuviai studentai daugelyje mokyklų ir universitetų yra vieni iš pirmųjų geriausių. Todėl jie ir patenka į garbės sąrašus ir lengvai gauna stipendijas mokslams toliau eiti. Štai vien tik Šiaurės Amerikos Illinois Universiteto garbės knygoje įtraukti šie lietuviai studentai ir studentės:

Lina Kriaučiūnaitė, Marija Smilgaitė, Mirga Pakalniškytė-Girniuvienė, Rūta Jonynaitė, Regina Kaunaitė, Teresė Čepulytė, Daiva Geštautaitė, Daina Grislytė, Živilė Keliuotytė, Birutė Kašubaitė, Regina Prūsaitė, Jolanta Raslavičiūtė, Vitalija Rūblytė, Irena Skiriūtė, Danutė Trumjonaitė, Žibutė Jurėnaitė, Juratė ir Danutė Vaišeliūnaitės, Aleksandras Pakalniškis, Vytautas Barakas, Ramūnas Bigelsis, Antanas Brizgys, Bernardas Šmaižys, Arvydas Vanagūnas.

Reikia žinoti, kad Illinois Universitete yra apie 15 tūkstančių studentų. Todėl juos labai siūjo ir atrinka tik pačius geriausius. Todėl mums labai malonu, kad toks didelis lietuvių studentų studentų skaičius patenka į garbės sąrašus.

Būtų labai malonu sužinoti, kaip klojasi lietuviams studentams Brazilijos universitetuose. Kas žinote, kur koks lietuvis studentas pirmąją, malonėkite pranešti «Mūsų Lietuvos» redakcijai. Mielai paskelbsim.

Jaunimas Remia

Ateirado keletas mūsų jaunuolių, kurie nori padėti panelei Leokadijai Aleknavičiūtei mediciną studijuoti. Jie ėmėsi tarp jaunosios kartos tau tiečių, ieškoti paramos. Kas ieško, tas randa. Lia kime jiems sėkmės. Ir prašome nė vieną neatsisakyti prisidėti su savo auka.

— O kas man davė, kai mokinausi? — Nežinau ar atsiras mūsų tarpe toks savimylas, kuris taip klausytų. Bet jei kas šitaip klausdamas norėtų išsisukti ir neprisidėti prie mūsų studentų paramos, tai reiktų jį paklausti: «Sakyk, bičiuli, ar Tamstai buvo labai malonu, kad niekas nepadėjo? Ar galima tuo didžiulis? Ar nebūt bu buvę jums šimtą kartų maloniau, jei būtų kur nors organizacija ar paskiri žmonės padėję. Todėl, jei suprantame, kad yra negera, kai nėra reikalingos pagalbos gabiems lietuviukams ir lietuviukoms siekiant aukštesnių mokslų, tai pats laikas tą blygbę pašalinti. Laimei, Lietuvių Bendruomenė tuo susirūpino. Jau renka aukas. Už paaugotus pinigus išuoda pakvitavimus ir bus galima tas aukas atskaityti iš valdžiai mokėtinų mokesčių (imposto de renda). Dar kartą prašome: visi prisidėkime ir sudarykime stiprų Savi-tarpio Paramos Tarybos Fondą.

Mūsų šūkis tebūnie: LIETUVIS PADEDA LIETUVIUI!

Ka Man Duoda Religija?

TIHAMER TOTH

Nevienas net užgaulingai pasako: «O ką man duoda religija?» Ir, žinoma, jei ji nieko ne duoda, tai ir nereikalinga. Pagalvokim:

JĖGA

L. ANDRIEKUS

Kokia jėga —
Lengvai gal kas rytą
Iškelti sunkią saulę virš kalnų.
Kokia jėga —
Lengvai gali atidaryti
Dangaus žydruosius fontanus,
Ir lašą — lašą jų mažųjų,
Paversti dideliu vėnu —
Kokia jėga!

Tiktai pas mus
Atrodai lyg bejėgis,
Nors dangų, rem amas pečiais, laikai.
Tiktai pas mus
Vėliau ištirpsta sniegas,
Anksčiau pagelsta rudenį laukai,
O nuovargy išsklaido miegą
Atėjus ilgesy
Žvaigždžių takais —
Tiktai pas mus.

Religija duoda tavo gyvenimui lakumo ir tu rinio. Tikėjimo apšvieti, mes sužinome, kodėl pasaulyje esame, arba gyvenimo prasmę. Tikėjimas mums rodo amžinuosius idealus, dėl kurių verta kovoti ir vargti. Žemiški mūsų darbai, mūsų pareigos, garbingumas, būdo tvirtumas, — visa tai gauna prigimtos vertės tik tada, kai tikėjimas šiuos dalykus pašvenčia. Religija keičia mūsų gyvenimą, pildant Dievo valią, nuolatine malda, tarpyba aukščiausiam Viešpačiui.

Bet ar būtina reikia tarnauti Dievui? Ar reikia man laikytis dešimties Jo įsakymų? Ar ne galėčiau būti pats sau viešpats?

Astronomas Kepleris kartą pasakė: «Jei nors viena žvaigždė išklystų iš savo kelio, visa pasaulio sąranga tuoj sugriūtų».

Kaip gamtos dėsniai yra medžiaginio pasaulio stulpai taip Dievo įsakymai yra kiekvieno dorovinio gyvenimo pagrindas. Ugninėmis raidėmis raideis norėčiau įrašyti jūsų širdysna: DEŠIMTĮ ĮSAKYMŲ DIEVA DAVĖ NĖ MUMS KANKINI, BET TUMS PADĖTI. Ar tu jo įsakymų laikysies, ar ne — Dievui dėl to nebus nei šilta nei šalta. Bet tau nei Tavo laimė ar pražūtis pareis kaip tik nuo to, ar tu įsakymų laikysies, ar ne. Dešimt įsakymų yra taip reikalingi žmonių gyvenimui, jog pasaulis juos būtų pats susikūręs, jei Dievas nebūtų jų paskelbęs. Jie anaiptol nevaržo žmogaus laisvės; priešingai, jie yra žmogaus kilumo sargai...

Jau tik viena mintis mus žavi — koks puikus būtų šis mūsų gyvenimas, jei žmonės sąžiningai laikytų Dievo įsakymus! Nereiktų tada kalėjimų, nebūtų tiek daug paliegių ir ligonių; nebūtų pamišėlių namų, tiek suardytų šeimų; ne reiktų spynų nei raktų; nebūtų suviliotų klaidingos laimės šviesomis, nebūtų suklaidintos jaunu

menės, skurstančių tėvų, ir šmeižtais dvokiančių laikraščių. O Dieve, kaip visa mūsų žemė būtų kitokia, jei žmonės iš tikrųjų tarnautų daugiau siam Viešpačiui, jei ištikimai laikytųsi dešimt Jo įsakymų!

Žinoma, ne nuo tavęs pareina, ar kiti juos laiko. Bet nuo TAVĖS PAREINA, ar tu juos laikysi!

Tavo žemės ir dangaus laimė pereina nuo to, ar iš tikros širdies tarnausi aukščiausiam Valdovui.

O tie kurie nenori tarnauti? Kas bus su jais? Jiems atsitiks tai, kas atsitiko anieks revoliucionieriams medžiams.

(Apie tai kitame numeryje).

LIETUVA

Tu — mažutė, tu telpi visa
I Ūiurlionio karalių delnus...
Tu — riekelė duonos kasdieninės
Ant pasaulio vaišių pilno stalo...

Tu ant gaublio — mažas lopinėlis,
Žalgirio šarvų plieninis žvynas.
Pirė upio liepsnos ir kraujo ženklas.
Ežerų dangaus tyriausias lašas.

Žalias rytas ant pilkų arimų,
Spindulių lietus aikštės erdvėj.
Tu — ant gaublio — padūmavęs
gintaras —
Su pušies kvapu ir kraujo atšvaitu...

Tiktai mūsų meilėj — tu didžiulė.
Mūsų delnuose — tu nesudeginama.
Mūsų ilgesy — brangiausia pasaka.
Mūsų akyse tu — saulės kraštas.

JANINA DEGUTYTĖ
(Iš rinkinio «Šiaurės vasaros»)

JUOKAI

— Kaip tu derini darbą su poilsiu?
— Labai protingai, tik gaila, kad darbui be veik nebelieka laiko...

— Ko jūs jaudinatės, kaltinamasis? Bijote mano klausimų?
— Ne, aš bijau savo atsakymų...

— Adomas ir Ieva buvo originalai, o mes — kopijos...

ASILAS

Didysis aktorius Liudvigas Devrientas, būdamas savo garbės viršūnėje, vaidino Berlyne Ričardą III-į. Vos tik jis ištarė žinomuosius žodžius iš penktojo veiksmo: «Arklį! Arklį! Atiduo siu visą karalystę už arklį» — kaip iš paskutiniųjų eilučių pasigirdo šauksmas: «O asilas ar netiks?» — «Tiks, eikite čionai!» — atsakė Devrientas, tuo sukėles pritariantį publikos juoką.

— Kaipgi tu iškritai iš lovos?
— O aš naktį miegojau, miegojau ir savęs nebežiūrėjau, o paskum pažiūrėjau į lovą ir matau: manęs ten nėra.

— Kiek tap metų?
— Greit bus aštuoni, o kol kas, trys.

ANTKAPIS

Cincinnati miesto (JAV) kapuose yra antkapis su tokiu užrašu:

«Na, o dabar, brangioji, ar tu tiki, kad aš iš tiesų sirgau?»

(pabaiga iš 3 pusl.)

bet niekas Lietuvoj nėra savarankus nei pirkėjas, nei pardavėjas. Lietuvon atvežamų žaliavų (atsiskaitomasias) kainas nustato kažkas Maskvoj. už pagamintas prekes atsiskaitomuosius kreditus nustato kažkas Maskvoj, ir už Lietuvoj naudojamus raumenis bei smegenis atlyginimą irgi nustato kažkas Maskvoj.

Dėl to Petro Staniko dėsnis, jeigu jis net ir teisingai būtų pasakytas, Lietuvoje dabar negalioja. Jei knyginis atsiskaitymas ir būtų vadinas «importo-eksporto» atsiskaitymu, tai vistiek tos «prekybos» balanso nėra jokiose viešose statistikose. Propagandistams tas balansas — svarbiausias argumentas įtikinėti, kad rusų pramonė Lietuvoj esanti Lietuvai naudinga ir ji kraštą turbinanti. Tik keista, kad ta nauda taip slepiama. Kodėl nevalia žmonėms žinoti, kiek, ko ir kokiomis kainomis (ir iš kur) į Lietuvą įvežama ir kiek, ko bei kokiomis kainomis išvežama? Jei tie dalykai nebūtų slepiami, tai nebūtų ir ginčo apie pramonės naudą ar nenaudą, nes būtų lengva apskaičiuoti, kas kraštui pelninga, kas nuostolinga. Bet dabar tų paslapčių turbūt, nei Dubasovas — statistikos įstaigos viršininkas Lietuvoj — nežino. Taip esant apie pramonės naudą ar nenaudą galima tik spėlioti, turint prieš akis tik faktą, kad Lietuva pati negali derėtis nei dėl «importo», nei dėl «eksporto» kainų, nei gali derėtis dėl kitų tos pramonės veikimo sąlygų: darbo jėgos atlyginimo, žemės naudojimo ir kitų reikmenų. Visos kainos

ir sąlygos nustatomos Maskvoj. Jeigu tame reikale Maskvos pirštai nėra į save lekti, tai kokias būtų viso to monopolio ir jo slaptumo prasmė?

(ELTA)

LIGONIŲ PATEPIMAS

Nereikia laukti iš ligonių patepimo kokio nors stebuklingo pagydomo. Tačiau yra pagrindo tikėtis, kad Viešpats sustiprins ne tik sielą, bet ir kūną.

LIGONIŲ PATEPIMO REIKALINGUMAS

Ligonių Patepimas nėra nei Dievo, nei Bažnyčios taip griežtai įsakytas, kaip pavyzdžiui, krikštas. Bet nesirūpinti Ligonių Patepimo gavimu, reikėtų niekais laikyti Kristaus įsteigtą sakramentą, ir atsisakyti daugybės reikalingų malonių.

Ypač svarbu yra susirūpinti, kad Ligonių Patepimas būtų suteiktas sergantiems tada kai jis negali pasinaudoti kitais sakramentais, pav., yra nustoję sąmonės. Tokiomis progomis Ligonių Patepimas yra vienintelė išsigelbėjimo priemonė.

VISADA ATSIMINKIM

◆ Jei mes patys susergam, prašykim patys, kad mums pakviestų kuniga.

◆ Patys prašykim Ligonių Patepimo Nelaukim, kad kiti mums siūlytų.

◆ Jei mes rūpinamės ser-

gančiu, — jauskime pareigą pasirūpinti, kad kunigas būtų laiku pakviestas.

◆ Delsti šaukti kuniga, tai išsistatyti save, ar kitą ligonį į baisų pavojų visai amžinybei.

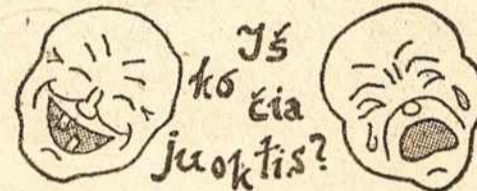
◆ Norėti šaukti kuniga tik tada, kai ligonis praras sąmonę, — tai sveikos minties iškreipimas.

◆ Galvoti, kad Ligonių Patepimas gali išgąsdinti sergantį yra klaida.

◆ Manyti, kad Ligonių Patepimas yra sergančiojo pasmerkimas mirčiai, — tai Kristaus įžeidimas.

Mano broliai. Jei kas iš jūsų kištų nuo tiesos ir jei kas jį sugrąžintų, tai žinokite, kad kas sugrąžina nusidėjėlių nuo jo klaidos kelio, tas išgelbės jo sielą iš mirties, ir pridengs daugybę nuodėmių.

Apaštalas Jokūbas

PRAKTIŠKIAUSIAS NORAS

Būrys rašytojų svarstė klausimą, kokią jie kuris norėtų turėti knygą, jei negyvenamo je saloje.

Vieni sakėsi už Dantę, kiti už Balzaką, tretį už Diumą. Kai atėjo eilė pasakyti savo nuomonę anglų rašytojui Čestertonui, tai šis pareiškė:

— Aš tada norėčiau turėti populiarių valčių arba baidarių statybos vadovėlių.

GRÉICIO REIKSMÉ

Neseniai miręs garsusis amerikiečių rašytojas, Nobelio premijos laureatas Ernestas Hemingvejus buvo didelis mėgėjas medžioti. Medžiodavo jis ne kiškius ir lapas, bet laukinius žvėris Afrikoje.

Grįžusį iš paskutinės medžioklinės kelionės po Afriką jį apsupo grupė viskuo besidominėjų amerikiečių, ir vienas jų paklauso:

— Ar tiesa, kad žvėrys yra nepavojingi žmogui, jeigu nesi degančių fakelų?

— Žiūrint, koku greičiu neši tą fakelą, — atsakė rašytojas.

VISI SU TRŪKUMAIS

Kai pirmojo pasaulinio karo metu buvo mobilizuojami čekai, tarp šaukiamųjų atėjo ir Sveikas. Prieš jį eilėje stoėjo sudžiuvęs vaikas. Gydytojas komisijoje jį paklausė:

— Kuo skundžiatės?

— Aš esu dziovininkas.

— Niekis. Aš taip pat dziovininkas. Visi mes dziovininkai. Tinkamas! Sekantis.

Sekantis buvo Sveikas. I klausimą, kas jam yra, jis atsakė:

— Aš esu idiotas.

— Niekis. Aš taip pat idiotas, — atsakė gydytojas. — Tinkamas! Sekanus.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SAO PAULO LIETUVIAMS JÉZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU: CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

ISIDÉMÉTIN' ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragazinkas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmūninkas p. Juozas Mateionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 d mišios;

išpažintys čia klausomės kasdieną prieš mišias,

irimą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antra:

Jačana klierikų kopl. 8,30 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 16,30 val.

Trečia:

Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 11,15 val. v. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

„Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA».

Stasys Lapienis
naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.
Naujasis adresas:
DEPOSITO PARATODOS
Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

Įkorporavimai — kondominijos — sklypų išdalinimas — Administracija — nejudomo turto pirkimai bei pardavimai — kreipkitės į
Administradora e Imobiliaria Bernardes Ltda.
atsakomasis bendrininkas Gil Prestes Bernardes
Praça Antonio Prado, 33, — 4* andar, conjunto 401.
Telefonas 33-1443 — São Paulo.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų
SIUVYKLOJE LAURO
Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo
Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui
Atėikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

ALEKSAS KALINAUSKAS
Advokatas
atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.
Rezidencija: R. Joaquim Piza, 204 Tel. 31-2548
Raštinė: 15 de Novembro, 244 4.o - Sala 19 - Tel. 37-0324 no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS
RUA COSTA BARROS, 352
TEL. 63-3285 — VILA ALPINA
Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.
Lietuviai pirkim pas lietuvius!

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA
IRMAOS CARRIERI LTDA.
Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!
Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752
Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

MŪSŲ Lietuva

RUA JUATINDIBĂ. 20 — P. DA MOÓCA — SĂC PAULO, 13

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBOS POSĖDIS

Penktadienį rugpjūčio 8 šaukiamas Lietuvių Bendruomenės Tarybos posėdis lygiai 19 valandą, Tėvų Jėzuitų namuose, Parque da Moóca, Rua Juatindiba, 20.

Kun. Juozas Šeškevičius
Tarybos Prezidiumo Pirmininkas

DĖM SIO!

Nors jau prieš mėnesį telefono kompanija pranešė, kad pakeičiantį mūsų telefono numerį iš 92-2233 į 273-0338, bet iki šiol to dar nepadare. Todėl skambinkite dar senuoju numeriu, ir tik jam neatsiliepiant baitykite skambinti naujuoju. Ačiū!

Tėvai Jėzuitai

JAU KITA SEKMADIENI, rugpjūčio 10 d. bus SAUDOS BIČIULIŲ OBŪVI-BALIUS! Skaitykite šiame puslapyje jo skelbimą ir informacijas

«Mūsų Lietuva» nuo savęs prideda dar tiek kad labai labai kviečia amstas atsilykyti ir tuo būdu palengvinti suaktyvintą laikraščio leidimo našta. Na, o ir Patys turesite smagaus laiko vieną kitą valandą savo draugų ir senų pažįstamų tarpe Juk S. Paulyje lietuvių taip retai, tesusiename dišniais pulkeliais, kad imame nuo vieno kito atprastis, lietuvius lietuvio nebeapsilgti. Spaudos Bičiulių pobūvis kaip tik vėl mus labiau suartins. Dar kartą —

ATYKITE I SPAUDOS BIČIULIŲ POBŪVI!

KAIP GALIMA JŲ PAGELBĖTI?

Susipratusi ir mūsų kolonijoje veikli lietuvaitė Leokadija Aleknavičiūtė priimta į Coimbra universitetą Portugalijoje studijuoti mediciną. Portugalijos valdžia apmokės vi-

sas mokslo išlaidas, bet jai pačiai reikia apsimokėti butą, maistą ir kitas asmenines išlaidas.

Nei ji pati, nei jos tėveliai neįstengia to padaryti. Todėl organizuojama jai paremti pinigine pagalba. Jau visa eilė lietuvių įteikė savo aukas, kuri ti pasižadėjo duoti savo dalį kas mėnesį. Ke etas net kita tautiečių jos draugų pažadėjo prisidėti. Tačiau dar gana daug rūksta. Prašome visus, kas tik gali, pridėti savo skaituką tam kilojam reikalui. Galima duoti ar vienkartinę, ar mėnesinę auką. Pinigus galima įteikti Zelinioje p. Juozui Baužiui, p. Jievaui Kutkienei, Aleknavičiūnei. Mokoje p. Jonui Dimšai, Tėvams Jėzuitams; Lajoje p. Kostui Meškauskui, p.p. Vidžiūnams. Casa Verde p.p. Matelioniams.

Duodami aukas gausite pakvitavimus ir laiks nuo laiko aukojusių pavardės bus skelbiamos «Mūsų Lietuvoje». Ne bus skelbiami tik tie aukojusieji asmenys, kurie to nepageidau.

Padėkime visi, kas tik galime tai nuoširdžiai «Žilvitičių» būrelio globėjai ir lituanistinės mokyklos mokytojai! Parodykime, kad susipratę lietuviai nepamiršta tų, kurie darbuojasi ir veikia lietuvių bendruomenei.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.

Liudvika Šlepetienė 15 ner, Juozas Grigas 15 ner.

Užsimokėjusiems nuoširdžiai dėkojame.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIFORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

Mirus A. † A.

POVILUI PAVILONIUI

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos ilgamečiui nariui, nuoširdžią užuojautą žmonai Rozalijai ir sūnams bei dukroms reiškia

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

A. A. POVILAS PAVILONIS

Ilgus metus ištikimai tarnavęs zakristijonu Zelinio šv. Juozapo bažnyčioje ir sulaukęs 73 metų amžiaus, liepos 25 d. iškeliaavo amžinybėn Povilas Pavilonis. Liko liūdninti žmona Rozalija, du sūnūs ir dvi dukterys.

Ne tik šeimai skaudu buvo su juo atsiskirti, bet ir daugybei šv. Juozapo parapijiečių, kurie mėgo visą tą linksmą, juokaujantį Povilą. Todėl į laidotuves susirinko daug žmonių. Palaidotas Vila Formosa kapinėse. Septintos dienos mišios bus liepos 31 dieną 20 valandą Zelinio bažnyčioje.

Amžinąjį atsilų suteik jam Viešpatie!

LIETUVĖS MOTERYS PASAULYJE

Elena Karosaitė-Gimbutienė Gimė 1894 sausio 13 Anykščių parapijoje. Maskvoje studijavo agronomiją, tačiau diplomą gavo Dotnuvoje. Nuo 1929 m. mokytojavo Fredos sodininkystės mokykloje, vėliau Aukštojoje Vilniaus sodininkystės mokykloje.

Ji yra veikli visuomenininkė. Virš 10 metų buvo Lietuvos Moterų Tarybos pirmosios narė. Drauge su kitomis skautų vadovėmis įvedė «Kaziuoko mugės» tradiciją Amerikoje.

Dar Lietuvoje daug rašė žemės ūkio ir visuomenininkės temomis įvairiuose laikraščiuose. Tremtyje bendradarbiavo Lietuvių Enciklopedijoje, rašė vaikų žurnale «Eglutėje», skautų leidiniuose ir kituose laikraščiuose.

olistė Teresė Žilytė-Gara yra garsėjanti dainininkė. Gimusi Lietuvoje, po karo gyveno Lenkijoje, kur baigė muzikos studijas Prieš penkerius metus atvykus į Vakarų Europą dainavo įvairiose operose ir įdainavo plokštes.

Dabar ji persikėlusi Amerikon ir praėjusių metų gale pirmą kartą pasirodė garsiojoje Metropolitan operoje Naujorke.

ALIO! ALIO!! ALIO!!!

Smagiai ir naudingai praleisti laiką kviečia visas ir visus Šv. Juozapo Vyrų Brolija savo rengiamame tradiciniame

SPAUDOS BIČIULIŲ POBŪVYJE-BALIUS

Jis bus š.m. rugpjūčio 10 dieną, lygiai 13 valandą, Zelinio Jaunimo Namuose.

Pietų metu gros lietuviška muzika ir bus trumpa meninė programa.

Pakvietimus galite gauti pas Vyrų Brolijos narius: ZELINOJE: pas Juozą Baužį, Igną Verbicką, Vincą Banį, Kazimierą Rimkevičių ir Vitą Žaikauską.

V. PRUDENTEJE pas Motiejų Tamaliūną.

CASA VERDEJE pas Andrių Stankūną ir pas Bronius Matelionius.

Taip pat galima gauti «Mūsų Lietuvos» redakcijoje, rua Juatindiba, 20, Parque da Moóca ir laikraščio spaustuvėje pas p. Bronių Šukevičių.

Daugiau informacijų teiraukitės pas Vyrų Brolijos pirmininką p. Juozą Matelionį. Tel. 266-0346.

Dalyvaudami prisidėsite išlaikyti vienintėlį mūsų laikraštį MŪSŲ LIETUVĄ!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,30

Juratė Kazickaitė daugiau daugiau kaip metus išbuvo korespondente Vietnamo karo frontuose, buvo sužeista. Dabar ji darbuojasi Associated Press žinių agentūroje. Jos gražų darbą ir nuotykius Vietame aprašė Hamiltono, dienraštis «Spectator» ir kiti; laikraščiai.

Drė. Birutė Cipliauskaitė dėsto ispanų kalbą Wisconsin universitete, Madisone. Šiau rės Amerikoje Ji studijavo Montrealio universitete, kur 1965 m. gavo magistrės laipsnį. Doktoratą įsigijo Bryn Mawr kolegijoje. Kaip stipendijate ilgą laiką praleido Ispanijoje gilindama savo žinias savo srities klausimais daug sašė įvairiuose laikraščiuose. Praėjusiais metais ji pakelta į pilnas profesores; 1969-1970 metais pakviesta kaip svečias profesorius skaityti paskaitas Tuluzos universitete Prancūzijoje. Reikia pažymėti, kad universitetai nesikviečia svečių profesorių su paskaitomis jei jie yra tik vidutiniški. Kviečia tik savo šakose atsižymėjusius specialistus. Ta da yra aišku, kad ji yra viena tokių atsižymėjusių specialistų.

Genovaitė Daučenė studijuojanti meną dail P. Kaupo studijoje, už paveikslą «I nežinia» laimėjo antrą premiją Logan sq, parodoje Čikagoje.

Giedrė Žumbakienė gražiai reiskiasi savo emalyje sukurtais meno darbais Čikagoje

Visa eilė kitų lietuvių moterų ir mergaičių iškyla meno pasaulyje: V. Gruzdaite ir J. Tulytė-Janulienė audžia gražius kilimus. P. V. Pazukaite (iš Lietuvos Kanadon atvykusi) pasižymi įdomia tapyba Leskienė, I. Stankūnienė tapyba, mozaika.

Visa šita mūsų merginų moterų eilė aprašyta kaip tik gautame «MOTERIS» numeryje. O jų yra ir daugiau.

Liet. Kat. Šv. Juozapo Vyrų Brolijos

VEIKLOS KALENDORIUS.

Rugpjūčio 10 d. Tradicinis Spaudos Balius — «Mūsų Lietuvos» bičiulių sueiga.

Spalių 19 d. piknikas į Jurubatuba.

Lapkričio 16 d. Piknikas į Praia Grande, Santos.

ML PRIE PAŠTO

«Mūsų Lietuvos» paskirų numerių galima vis gauti nusipirkti kioske, įeinant į Centralinį Paštą kairėje pusėje.